

re lige så enkel, som den er banal: bagstræb fra Dansk Arbejdsgiverforening. I årevis betragtede DA det psykiske arbejdsmiljø som arbejdsgivernes eneherredømme. Som medarbejder kunne man enten lide lugten i bageriet, eller også kunne man forsvinde.

Det synspunkt blev imidlertid sværere og sværere for arbejdsgiverne at forklare for offentligheden, og derfor skiftede man også taktik, men man fastholdt, at spørgsmålet om det psykiske arbejdsmiljø på ingen måde måtte antaste arbejdsgivernes ledelsesret. Derfor skulle sikkerhedsrepræsentanter, Arbejdstilsynet og andre holde sig væk fra det psykiske arbejdsmiljø, der har baggrund i ledelse, samarbejde og det sociale miljø på arbejdspladsen.

Desværre accepterede LO denne lidt amputerede definition i håbet om, at man trods alt kunne komme i gang udeomkring på virksomhederne. Men spørgsmålet er, om den daværende arbejdsminister havde juraen i orden, da hun gjorde denne aftale mellem LO og DA til klokkeklare regler for Arbejdstilsynets arbejde. Giver arbejdsmiljølovens bestemmelser overhovedet ministeren hjemmel til en administrativ praksis, der reelt forbyder Arbejdstilsynet at beskæftige sig med store dele af det psykiske arbejdsmiljø?

Man kan tage et eksempel: Hvad skal Arbejdstilsynet gøre, hvis man får en anmeldelse om psykiske arbejdsmiljøproblemer, der skyldes dårlig ledelse? Er det så en overordnet virksomhedsbeslutning, der føres ud i livet, eller er det den enkelte arbejdssituation, problemerne udspringer af? Er det den første fortolkning, der er gældende, ja, så må Arbejdstilsynet intet gøre, hvorimod Arbejdstilsynet kan gribe ind med eventuelle påbud, hvis det er den anden fortolkning. Derfor kunne det selvfølgelig være interessant at høre ministerens udlægning af den administrative praksis.

Derfor vil SF gerne i det videre arbejde med at styrke arbejdsmiljøindsatsen have afklaret, hvorvidt den nuværende administrative praksis begrænser Arbejdstilsynets virke i forhold til de psykosociale risikofaktorerers indflydelse på arbejdsmiljøet.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det, der kaldte mig herop, var hr. Ole Sohns bemærkning om, at det ikke var noget særlig velvalgt tidspunkt for den her debat. Den kom-

mentar forstod jeg ikke. Den blev sådan set heller ikke begrundet.

Så vidt jeg hørte, er SF og Enhedslisten enige om, at det ikke fungerer godt nok. Kritikpunkterne er nogenlunde de samme, så vidt jeg kunne høre. Lige netop nu er der jo en debat om tilrettelæggelsen af næste skridt i indsatsen for det psykiske arbejdsmiljø, en diskussion om at ophæve metodevalgsopdeling, spørgsmålet om, hvorvidt og hvornår en evaluering af indsatsen skal gennemføres som forberedelse af næste skridt. Er hr. Ole Sohn ikke enig i, at det faktisk er lige nu, der er brug for at skubbe lidt på for at sikre, at vi så hurtigt som muligt kommer videre i indsatsen?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jo, jeg synes altid, man kan finde anledning til at diskutere arbejdsmiljø og forbedring af arbejdsmiljøet. Men debatten var jo i den her forbindelse mere på sin plads sidste efterår, for der er foretaget initiativer. Dét, hvor man kan sætte presset i gang, er for mig at se, når vi går i gang med efterårets politiske forhandlinger om optakten til evalueringen af arbejdsmiljøreformen.

Så det var såmænd bare en sidebemærkning om, at man kunne have valgt et mere passende tidspunkt for forespørgslen. Det er ikke et udtryk for, at vi ikke er enige i intentionerne om, hvad vi skal nå, og det pres udøver vi jo i det daglige både her i salen og i forhandlinger med ministeriet.

Indledningsvis fik vi præsenteret et forslag til vedtagelse. Nu har jeg først hørt det her og håber, at vi får det omdelt. Vi er som sædvanlig meget positive over for at sikre, at intentionerne omkring det psykiske arbejdsmiljø også gøres til et vigtigt indsats- og visionsområde, men spørgsmålet er, om de punkter, som er skitseret, ikke allerede er dækket ind.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Sagen er, at der lige nu pågår en diskussion imellem de ansattes organisationer og arbejdsgiverne og desværre også imellem de ansattes organisationer med FTF og AC på den ene side og på den anden side LO, som endnu en gang har valgt af mærkelige årsager at tilslutte sig arbejdsgivernes side.

Dér synes jeg faktisk, det var på sin plads ikke sidste år eller næste år, men her og nu fra SF's side klart at sige, at vi støtter, at man hur-